

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

п'ятибальною шкалою в континуумі відмінно, добре, задовільно, погано, дуже погано. Результати оцінювання, що відображені на рис. 2, засвідчили доволі критичне ставлення опитуваних до своїх опірних можливостей. Так, лише 2 (4%) учасники висловили впевненість, що вони добре справляються зі стресом. Натомість 38 (76%) молодих людей оцінили такі можливості як задовільні, а 10 (20%) з них вважають їх незадовільним (оцінка «погано»).

Водночас, як засвідчили результати самооцінки психічних станів, визначені за методикою Айзенка, частині учасників експерименту притаманні переживання тривожності, фрустрації, агресивності, ригідності. Тобто у стресовій ситуації ці здобувачі освіти характеризуються схильністю до надмірного хвилювання, втрати надії та перспектив, дратівливості, відсутністю належної адаптивності до несприятливих умов життя і навчання.

Висновки. Пандемія, що стала об'єктивною реальністю сьогодення, стала серйозним психологічним випробуванням для помітної частини здобувачів вищої освіти. Переживання ними стресу на тлі недостатньої стресостійкості провокує емоційні розлади (тривожність, фрустрацію, агресію) та спричиняє суб'єктивне відчуття неблагополуччя. У цій ситуації перспективними видаються дослідження щодо розроблення програм емоційної підтримки студентській молоді (у тому числі дистанційної), налаштування на успішне навчання і конструктивну життєдіяльність під час карантину.

Список використаних джерел

1. Большой психологический словарь / сост. и общ. ред. Б. Мещеряков, В. Зинченко. Санкт-Петербург : прайм-ЕВРОЗНАК, 2003. – 672 с.
2. Коробанова О. Л. Соціальна взаємодія та переживання складних соціальних ситуацій в умовах пандемії Covid-19 / О.Л.Коробанова // *Проблеми політичної психології*. Зб. наук. пр. – 2020. – Вип. 9 (23). – С. 72-93.
3. Наугольник Л. Б. Психологія стресу : підручник / Л. Б. Наугольник : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2015. – 324 с.
4. Христук О. Л. Особливості переживання стресу під час пандемії «covid-19» у студентів в процесі дистанційного навчання / О.Л.Христук, О.Г.Угрин // *Вісник Національного університету оборони України*. – 2020. – № 2 (55). – С. 116-122.

УДК 159.923

ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ

Дзьоба Юлія, здобувач ОС «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія», 3 курс, РДГУ
Керівник: Панасюк В.М., викладач

Емоційне вигорання у підлітковому відслідковується дуже часто. Підлітковий вік вважається переломним у житті людини, оскільки це період кардинальних змін як у зовнішньому вигляді, так і у поведінці. Часто підлітковий етап розвитку супроводжується депресивними станами та емоційним вигоранням. Проблема емоційного вигорання привертає значно більше уваги, ніж інші проблеми та негативні прояви під час стресу та психоемоційного навантаження. Загалом емоційне вигорання являє собою стан емоційного виснаження, який з часом може посилюватися, супроводжується втратою мотивації, постійною втомою (як фізичною, так і психологічною), а також перебування у стані тривоги, що може призвести до депресивних станів.

Мета дослідження – на основі вивчення психологічної літератури визначити причини емоційного вигорання підлітків.

Виклад основного матеріалу дослідження. На даний час не існує однозначної відповіді на запитання про те, що ж є головним у виникненні емоційного вигорання, але відомо, що є основною причиною – особистісні чи сервовищі чинники.

Головною причиною «синдрому емоційного вигорання» вважається психологічна, фізична, психоемоційна перевтома. Коли тривалий час як внутрішні, так і зовнішні вимоги переважають над внутрішніми й зовнішніми ресурсами, в особистості порушується стан рівноваги, що неминуче призводить до «синдрому емоційного вигорання» [2, с. 169]. Синдром емоційного вигорання характеризується вираженим поєднанням симптомів порушення в психічній, соматичній і соціальній сферах життя, а особливо гостро цей синдром виявляється у роботі з дезадаптованими неповнолітніми [3].

Емоційне вигорання частіше діагностується у менш самодостатніх, нетерплячих і імпульсивних особистостей. Нестача родинної опіки й турботи, часті сварки в сім'ї, також відносяться до причин формування емоційного вигорання, що супроводжується відчуття самотності, непотрібності.

Відсутність здорового сну й способу життя, безпосередньо, стають ледь не основою емоційного вигорання у підлітків. Ризик емоційного вигорання підлітків в навчальній діяльності може виникати через невідповідність особистості вимогам до неї. Це може бути і надто високе навантаження, і недостатня підтримка з боку вчителів, і неможливість впливати на прийняття рішень, і монотонність навчання, обмаль часу для відпочинку, брак інтересів поза навчанням. Важливим фактором розвитку особистості у підлітковому віці є соціальне оточення, яке впливає на самооцінку, формування ціннісних орієнтацій, моральних якостей, самостійність. Підлітковий вік як сенситивний період для розвитку ключового психічного новоутворення «почуття дорослості» характеризується цілою низкою емоційних розладів, які можуть призводити до емоційного вигорання. Внутрішнє накопичення негативних емоцій без відповідного «звільнення» від них несе також негативний вплив.

Термін «вигорання», на думку Г. Робертс, є неточною метафорою, хоча нині він є визнаним та загальнозживаним психологічним терміном. Натомість вчений стверджує, що це «нова назва старої проблеми» – загальна назва наслідків тривалого, робочого стресу і певного різновиду професійної кризи. Оскільки дані сучасних досліджень наочно довели, що вигорання можна відрізнити від інших форм стресу як концептуально, так і емпірично, а отже, це не просто синонім, то виникає потреба у систематичних наукових дослідженнях феномену емоційного вигорання [4, с. 39-46].

Симптоми, що сигналізують про розвиток емоційного вигорання підлітків: зниження активності, мотивації до навчання та виконання будь якої роботи, незадоволеність собою, а саме зовнішністю та характером, низький рівень концентрації, конфлікти із друзями, батьками, відчуття фізичної втоми, дратівливість, нервозність, тривожність, різке збільшення чи зменшення тощо. Наявність, навіть, одного із перелічених симптомів може стати першим кроком до емоційного вигорання, що потенційного може розвивавати негативне сприйняття світу: люди погані, злі, навколо один обман, нічого хорошого не відбувається. Також емоційне вигорання може впливати на фізичний стан підлітка, зокрема відобразитися на фізичному самопочутті: хвороби, постійні болі, виснаження. Ми не усвідомлюємо, коли нам потрібна пауза, але наш організм сам її зробить, навіть, в такий спосіб – занедужати.

Висновки. Емоційне вигорання підлітків – актуальна проблема сучасності, яка залежить від багатьох факторів (внутрішніх та зовнішніх). У підлітків з емоційним вигоранням наявні наступні психологічні особливості: високий рівень тривожності, невротизація, емоційна напруга, почуття самотності. Чинники від яких залежить емоційна стабільність: самооцінка, відносини з батьками та оточуючими, баланс відпочинку та роботи тощо. Підлітковий вік – важкий період розвитку, тому на цьому віковому етапі варто приділяти увагу підліткам, їх бажанням та можливостям, підтримувати і не давати їм «застрягати» у цьому стані – емоційного вигорання.

Список використаних джерел

1. Бойко В. В. Синдром емоціонального вигорання в професіональному общении / В.В.Бойко. Санкт-Петербург : Питер, 1999. – 105 с.

2. Водопьянова Н.Е. Синдром выгорания: диагностика и профилактика / Н.Е.Водопьянова, Е.С.Старченкова. – 2-е изд. – Санкт-Петербург : Питер, 2008. – 336 с.
3. Грись А. М. Психологічні бар'єри студентів на шляху до роботи з соціально дезадаптованими неповнолітніми / А.М.Грись // *Проблеми загальної та педагогічної психології* : зб. наук. праць Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. – 2013. Вип. IV, ч. 5. – С. 60-78.
4. Робертс Г. А. Профілактика вигорання / Г.А.Робертс // *Огляд сучасної психіатрії*. – 1998. – № 1. – С. 39-46.

УДК 159.922.76 – 053.6

ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ

Єфімова Марина, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія), 4 курс, РДГУ

Керівник: *Джеджерера О. В., старший викладач*

Враховуючи те, що агресивність як властивість особистості притаманна в тій чи іншій мірі всім людям, підлітки не є виключенням, при чому саме в підлітковому віці агресивна поведінка може бути яскраво вираженою. Проте слід розглядати агресивну поведінку підлітків як явище комплексно: з позитивного боку – це імпульс, який допомагає долати перешкоди, самовдосконалюватися, сприяє в боротьбі за виживання; з негативного боку (як ворожа реакція) – фактор виникнення конфліктів з оточуючими внаслідок порушення процесу соціальної адаптації, неадекватність в засвоєнні моральних норм та прагнення до їх порушення, завдання шкоди іншим.

Мета: визначити та охарактеризувати психологічні заходи з профілактики агресивної поведінки підлітків.

Виклад основного матеріалу дослідження: Підлітковий вік є специфічним віковим періодом розвитку особистості та відзначається критичністю його перебігу. Основною, найбільш вираженою є криза самооцінки, яка проявляється у тому, що підліток починає відходити від беззаперечного сприйняття оцінок дорослих та їх копіювання та формувати власну систему суджень на основі внутрішніх критеріїв. Так, як зауважував В.Павелків у дослідженні психологічних особливостей та детермінант агресивної поведінки підлітків, «...уявлення, на підставі яких у підлітків формуються критерії самооцінки, набуваються у процесі само пізнання, основною формою якого у підлітка є порівняння себе з іншими людьми: дорослими і ровесниками» [5, с. 214].

У психологічній літературі поняття агресивності найбільш часто тлумачиться у якості властивості особистості, що визначається готовністю до агресивних дій з метою реалізації власних цілей та характеризується агресивним сприйманням поведінки інших людей. Зокрема С.Соловйова під агресивністю пропонує розуміти схильність до агресії як властивість особистості [7, с. 14], а Л.Собчик – як провідну тенденцію, що є стрижневою індивідуально-особистісною характеристикою, яка включає в себе як вроджену особливість темпераменту, так і рису характеру, і особистісну властивість [6, с. 51]. При цьому всіх визначних дослідників феномену агресії об'єднує підхід, при якому чітко відокремлюється самовпевнена, наполеглива та цілеспрямована поведінка від деструктивної, що спрямована на завдання шкоди чи болю, власне агресивної поведінки.

За визначенням О.Мойсеєвої, агресивну поведінку як таку, що є цілеспрямованою, деструктивною та поступальною, яка спрямовується на порушення норм та правил співіснування, завдає шкоди, спричиняє біль та страждання людям [4, с. 328].

Згідно класифікації, запропонованої О.Морозовим, узагальненої шляхом аналізу теоретико-емпіричних досліджень феномена агресії та агресивності І.Мазохою, виділяють такі види агресивної поведінки:

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЩІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЩІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144